

- отново етикетираният продукт е представен така, че да не може да се накърни репутацията на марката и тази на притежателя; следователно етикетът не трябва да бъде дефектен, с лошо качество или в неподбър вид,
- преди продажбата на отново етикетирания продукт вносителят е уведомил притежателя на марката и по негово искане му е предоставил образец от този продукт?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността, ОВ L 78, стр. 1.

Преюдициално запитване от Obersten Gerichtshofs (Österreich), постъпило на 19 декември 2016 г. — Peter Valach и др./Waldviertler Sparkasse Bank AG и др.

(Дело C-649/16)

(2017/C 104/40)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Obersten Gerichtshofs

Страни в главното производство

Ищци: Peter Valach, Alena Valachová, Europa SC ZV II a.s., Europa SC LV a.s., VAV Parking a.s., Europa SC BB a.s., Byty A s. r.o.

Ответници: Waldviertler Sparkasse Bank AG, Československá obchodná banka a.s., Stadt Banská Bystrica

Преюдициални въпроси

Трябва ли член 1, параграф 2, буква б) от Регламент (ЕО) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела ⁽¹⁾ (наричан по-нататък „Регламент № 1215/2012“) да се тълкува в смисъл, че иск за обезщетение за вреди на деликтно основание, който е насочен срещу членовете на комитет на кредиторите поради неправомерното им поведение при гласуването на план за оздравяване в производство по несъстоятелност и е предявен от притежателите на дружествени дялове в дружеството — длъжник в производството по несъстоятелност — като първия и втория ишец — и от дружества — изпълнители на проекти, които са в търговски отношения с длъжника в производството по несъстоятелност, като ищци № 3 —7, е свързан с производство по обявяване на несъстоятелност по смисъла на член 1, параграф 2, буква б) Регламент № 1215/2012 и поради това е изключен от материалното приложно поле на посочения регламент?

⁽¹⁾ ОВ. L 351, стр. 1.

Преюдициално запитване от Curtea de Apel Alba Iulia (Румъния), постъпило на 21 декември 2016 г. — Lucrețiu Hadrian Vădan/Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov — Administrația Județeană a Finanțelor Publice Alba

(Дело C-664/16)

(2017/C 104/41)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Curtea de Apel Alba Iulia

Страни в главното производство

Жалбоподател: Lucrețiu Hadrian Vădan

Ответник: Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov — Administrația Județeană a Finanțelor Publice Alba

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли Директива 2006/112 ⁽¹⁾ като цяло, и по-конкретно разпоредбите на членове 167, 168, 178, 179 и 273, както и принципът на пропорционалност и принципът на неутралитет, да се тълкуват в смисъл, че допускат данъчнозадължено лице, което отговаря на материалноправните условия за приспадане на ДДС, да упражни правото си на приспадане, в случай че в конкретен контекст като този в главното производство то не е в състояние да докаже сумите, заплатени по получени доставки на стоки и услуги, като представи данъчни фактури?
- 2) При положителен отговор на първия въпрос, следва ли Директива 2006/112, както и принципът на пропорционалност и принципът на неутралитет, да се тълкуват в смисъл, че като допустима и адекватна мярка за определяне на обхвата на правото на приспадане може да се възприеме способ за косвена оценка (чрез съдебна експертиза), изготвена от независим оценител въз основа на обема на строителните работи/труда, произтичащ от експертизата в строителството, доколкото доставките на стоки (строителните материали) и на услуги (разходите за труд за съответните строителни работи) са извършени от регистрирани за целите на ДДС лица?

⁽¹⁾ Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7).

Преюдициално запитване от Verwaltungsgericht Minden (Германия), постъпило на 29 декември 2016 г. — Tsegezb Mengesteab/Федерална република Германия

(Дело C-670/16)

(2017/C 104/42)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgericht Minden

Страни в главното производство

Жалбоподател: Tsegezb Mengesteab

Ответник: Федерална република Германия

Преюдициални въпроси

1. Може ли търсещо убежище лице да се позовава на преместването на компетентността върху молещата държава членка поради изтичане на срока за отправяне на искането за поемане на отговорност (член 21, параграф 1, трета алинея от Регламент 604/2013) ⁽¹⁾?
2. При утвърдителен отговор на първия въпрос: може ли търсещо убежище лице да се позовава на преместването на компетентността и когато замолената държава членка продължава да има готовност да поеме отговорността за него?
3. При отрицателен отговор на втория въпрос: може ли от изричното или фингирано съгласие за поемане на отговорност (член 22, параграф 7 от Регламент 604/2013) от страна на замолената държава членка да се заключи, че замолената държава членка продължава да има готовност да поеме отговорността за търсещото убежище лице?
4. Може ли двумесечният срок по член 21, параграф 1, втора алинея от Регламент 604/2013 да изтече след изтичането на тримесечния срок по член 21, параграф 1, първа алинея от Регламент 604/2013, когато молещата държава членка оставя да измине повече от един месец след началния момент на тримесечния срок, преди да отправи запитване до базата данни Евродак?
5. Счита ли се молбата за международна закрила за подадена по смисъла на член 20, параграф 2 от Регламент 604/2013 още от момента, в който за първи път е издадено удостоверение за регистрацията като търсещо убежище лице, или едва от момента, в който е изготвен доклад относно официална молба за предоставяне на убежище? По-специално:
 - a) представлява ли удостоверението за регистрация като търсещо убежище лице формуляр или доклад по смисъла на член 20, параграф 2 от Регламент 604/2013?